

РЕШЕНИЕ

№ 13652

гр. София, 21.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9526** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по Жалба на „КОРЕЛИНА“ ЕООД. ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], чрез П. К. Х., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р- 22220423005570-091-001/28.05.2024 г., издаден от М. А. К.-Н. - орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г. - ръководител на ревизията, с който са установени и определени задължения за 2022г., за корпоративен данък /по ЗКПО/ в размер на 182 015.20 лв. и лихви за забава в размер на 22 593.82 лв., потвърден изцяло с Решение № 1036/29.07.2024г. изд. от директора на ДОДОП – С., НАП.

Жалбоподателят, оспорва РА, като незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон, необоснован и немотивиран. Иска се от съда да отмени оспорения РА изцяло. В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят-не изпраща представител.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., чрез процесуалния си представител, юрк. К., изцяло оспорва жалбата като неоснователна и иска от съда да я остави без уважение. Претендира разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220423005570-020- 001/19.09.2023 г., връчена по реда на чл. 32 от ДОПК на 02.11.2023г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22220423005570-020-002/21.12.2023г. и

ЗИЗВР №Р-22220423005570-020-003/30.01.2024г., издадени от М. А. К.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01 -623/22.06.2023г. на директора на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на „КОРЕЛИНА“ ЕООД за определяне на задълженията за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2022г.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220423005570-092-001/08.04.2024г., връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 10.05.2024 г. Срещу РД не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22220423005570-091 -001/28.05.2024г., издаден от М. А. К.-Н., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г.. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 10.06.2024г. С РА са установени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2022г. в размер на 182 015,20 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 22 593,82 лв.

В РД подробно са описани извършените процесуални действия, събраните доказателства и формираните въз основа на тях изводи.

Констатирано е, че ревизираното дружество, е регистрирано по ЗДДС на 05.10.2022г. В подавани отчетни регистри по ЗДДС за 2022г., същото е декларирало вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки до клиенти в ЕС - от У., Италия, Испания и Румъния на обща стойност 21 213 793,24 лв. За същите периоди жалбоподателят е декларирал вътреобщностни придобивания /покупки/ /ВОП/ от доставчици от Гърция с данъчна основа 953 561,10 лв. и внос от трети страни на обща стойност 18 516 080,09 лв. В хода на ревизионното производство, е изискана информация от дирекция „Централно звено за връзка“ /ЦЗВ/, относно извършени проверки във връзка с дружеството. Получен е отговор, към който са приложени четири отговора от извършени запитвания от данъчни администрации от страни членки на ЕС, от които е видно, че дружеството е декларирало доставки на стоки под митнически режим 42 от Гърция за Италия. Данъчната администрация на Италия е изисквала информация за потвърждаване на доставките, но при проверката не са събрани документи за декларираните доставки. Относно деклариран ВОД с получател CHING H. I. T. S.R.L. Румъния, с VIN R045816689, данъчната администрация на Румъния е посочила, че дружеството не е декларирало покупки от българския търговец. Констатирано е, че не са декларираны доставки на територията на страната.

В отговор на връчено по реда на чл. 32 от ДОПК искане за представяне на документи и писмени обяснения, от страна на ревизираното лице-сега жалбоподател-не са представени и не са ангажирани доказателства и писмени обяснения. Същевременно, в РД и РА, е посочено, че на адреса на управление на ЮЛ, не са открити лица за контакт-съгласно данните от публичния регистър по ТР.

Установено е, че от данъчно-задълженото ревизирано лице, за процесния период-2022г., не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

Въз основа на тези установени факти и обстоятелства, ревизиращите органи са направили извод, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 1. т. 2. т. 4, т. 5 и т. 6 от ДОПК, а именно: чл.122, ал.1, т.1: до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация; чл.122, ал.1, т.2: налице са данни за укрити приходи или доходи; чл.122, ал.1, т.4: липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно [Закона за счетоводството](#) или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за

определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред; чл.122, ал.1, т.5: документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване; чл.122, ал.1, т.6: данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция по [чл. 28](#).

В хода на ревизионното производство е установено и не са представени данни и доказателства в хода на съдебното производство опровергаващи тези факти и изводи на ревизиращите, че: не са налице данни за счетоводна отчетност, съгласно Закона за счетоводството /ЗСч./; документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват: данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция по чл. 28.

В тази връзка на основание чл. 124. ал. 1 от ДОПК е изготвено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК изх. №Р-22220423005570-113-001/12.12.2023г., за това че основата за облагане данък върху корпоративен данък за 2022г. ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК. Уведомлението е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК на 26.01.2024г. До приключване на ревизионното производство от дружеството не е представена декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК

С цел връчване на книжа и преглед на счетоводни и търговски документи на 09.01.2024г. от приходните органи е извършено посещение на адреса за кореспонденция - [населено място] [улица], при което е установено, че там няма офис на дружеството. За посещението е съставен Протокол №1961045/09.01.2024г., приобщен към административната преписка.

При определяне на основата за облагане с корпоративен данък за 2022г. ревизиращият екип е взел предвид относимите към данъчното облагане жалбоподателя обстоятелства, посочени в чл. 122, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 4, т. 8, т. 9 и т. 16 от ДОПК, като вид и характер на фактически осъществяваната дейност, декларирани от лицето данни в СД по ЗДДС, официални документ и т.н.

Предвид установените данни, декларирани в СД по ЗДДС, органите по приходите са формирали данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК, като са приели за сума на приходите сбора от данъчните основи на извършените вътреобщностни доставки - 21 213 793,24 лв., а за разходи - декларираните покупки без право на данъчен кредит в общ размер на 18 440 080,09 лв. и ВОП на стойност 953 561.10 лв. Определена е данъчна основа за облагане в размер на 1 820 152,05 лв., върху която е начислен корпоративен данък в размер на 182 015.20 лв., и са начислени съответните лихви.

От жалбоподателя, в хода на съдебното производство, с оглед оспорванията и доказателствената тежест, която носи в процеса-не са представени доказателства, не са правени доказателствени искания и оспорвания.

От ответната страна е представена и приета, в хода на съдебното производство административната преписка, в т.ч. и копия от Постановление №23840/29.12.2023г. по пр.пр. №10577/2023г. по описа на РП-гр. Благоевград, ТО-П., пр.пр. № 23840/2023г. на СГП, ведно с протоколи за разпит и доказателства по преписката.

От ответната страна в хода на съдебното производство на хартиен и магнитен носител са представени и приети доказателства за валидността на електронните подписи и връчвания по електронен път на издадените и връчени в хода на ревизионното производство актове и документи.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в

предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основаниято, на което е издаден. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11.11.2008г по адм. дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23.11.2011г. по адм.дело №2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29.03.2012г. и решение от 03.05.2012г. по дело С-520/10г на СЕС/. Съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизиращия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че са налице данни, обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 1. т. 2. т. 4, т. 5 и т. 6 от ДОПК, а именно: чл.122, ал.1, т.1: до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация; : чл.122, ал.1, т.2: налице са данни за укрити приходи или доходи; : чл.122, ал.1, т.4: липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно [Закона за счетоводството](#) или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред; чл.122, ал.1, т.5: документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване; чл.122, ал.1, т.6: данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция по [чл. 28](#).

Тези мотиви са изложени в РД и РА, като въз основа на доказателствата събрани в хода на ревизионното производство, не оспорени в хода на съдебното производство, съдът прави извод, че са безспорно установени от приходните органи предпоставките и е доказано наличието на основание за преминаване към облагане и извършването на ревизия по особен ред, по чл. 122, ал. 1, т. 1. т. 2. т. 4, т. 5 и т. 6 от ДОПК.

Това е така, защото законодателят изисква по безспорен начин от ревизиращите органи, да бъде

установено наличието на някое от основанията по изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК, за да е обосновано и законосъобразно провеждането на ревизия по особения ред. Ето защо, доколкото от ревизиращите органи, са безспорно установени факти и обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1. т. 2. т. 4, т. 5 и т. 6 от ДОПК, както и, че в хода на съдебното производство-не се представиха доказателства, които да оборват по безспорен и категоричен начин, чрез пълно и главно доказване тези факти, поради което и съдът намира, че са налице обстоятелствата за определяне на данъчната основа на начисления корпоративен данък, съгласно особените правила на чл. 122 от ДОПК. Основната функция на тези правила е да се извърши облагане тогава, когато липсват достатъчно данни за установяване на данъчната основа и тази липса е в резултат на процесуалното поведение на ревизиращия субект. Разпоредбата на чл. 122 дава възможност за допълване или заместване на липсващите доказателства с други данни, които позволяват установяването на данъчната основа.

Настоящата инстанция намира, че са налице хипотезите, визирани в чл. 122, по чл. 122, ал. 1, т. 1. т. 2. т. 4, т. 5 и т. 6 от ДОПК. По тези съображения правилно органите по приходите са преминали към особения ред за определяне на данъчната основа по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК. За да установи данъчната основа по този ред ревизиращият екип е извършил анализ на относимите обстоятелства, като е обосновал размер на приходите и разходите за периода с декларираните от самото дружество извършени доставки /ВОД/ и стойността на получени стоки в резултат на извършени вътреобщностни придобивания и внос на стоки на митническата територия на ЕС. Органите по приходите са спазили правилата за облагане по аналог, предвидени в чл. 122 от ДОПК, като са използвали данни, произхождащи от самия ревизиран субект, и методика на облагане, при която полученият финансов резултат в максимална степен се доближава до реализираната от дружеството печалба.

Съдът, въз основа на събраните в производството доказателства, намира, че не са представени по делото доказателства, с оглед доказателствената тежест, която носи жалбоподателя, с която да се оборват установяванията на ревизиращите органи. В хода на съдебното производство, липсва каквато и да е процесуална активност от страна на жалбоподателя. Твърденията му за неправилно определяне на данъчната основа по ЗКПО, в случая са недоказани, доколкото ревизиращите органи, са извършили анализ и са определили същата изключително въз основа на единствените данни, декларирани за процесния период в СД по ЗДДС, по посочени фактури, обективирани по доставчици и получатели, вид на доставките и стойност в табличен вид в РА и РД. Тези установени обстоятелства попадат в обхвата на чл.122, ал.2, т.15 и т.16 от ДОПК, които са относими към определяне на данъчната основа при ревизията по особен ред по реда на чл.122, ал.4 от ДОПК. Особения ред за определяне на данъчната основа в случая е по чл.122, ал.4 от ДОПК, а не по чл.19 от ЗКПО. Към определената данъчна основа правилно е приложена и данъчната ставка по чл. 20 от ЗКПО и е определен дължим размер на корпоративен данък.

Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал.2 и ал.4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал.1 от ДОПК. В настоящият казус, от представените по делото доказателства, приети в административното и съдебното производство, съдът

намира, за безспорно установени тези факти, поради което и преминаването към облагане по специалния ред следва да се приеме за обосновано и доказано. Налице са законоустановените предпоставки за извършване на данъчно облагане по специалния ред на чл. 122 от ДОПК.

Установиха се по безспорен начин, предпоставките на чл.122 ал.1 т.2, т.7 от ДОПК, поради което и са налице основания за определяне на данъка и съответните лихви по реда на чл.122 от ДОПК. Ето защо оспореният РА, е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход от делото и направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски ответната страна има право на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство, което съдът, съгласно Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните адвокатски възнаграждения /в актуалната и редакция/, чл. 8, ал.1, вр. чл. 7, ал.2, определя в размер на 12835 лв., които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Жалба на „КОРЕЛИНА“ ЕООД. ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представлявано от **управителя** П. К. Х., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р- 22220423005570-091-001/28.05.2024г., издаден от М. А. К.-Н. - орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г. - ръководител на ревизията, с който са установени задължения за 2022г., за корпоративен данък /по ЗКПО/ в размер на 182 015.20 лв. и лихви за забава в размер на 22 593.82 лв., потвърден с Решение № 1036/29.07.2024г. изд. от директора на ДОДОП – С., *като неоснователна.*

ОСЪЖДА КОРЕЛИНА“ ЕООД. ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представлявано от **Управителя** П. К. Х., **да заплати** на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП, сумата от 12 835 лв. /дванадесет хиляди осемстотин тридесет и пет лева/, *представляваща разноски в производството- юрисконсултско възнаграждение.*

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: